

ærede Minister, at en Søbefæstning er der ikke Mening i, naar vi ikke have en Landbefæstning, og det skal jeg villig indrømme. Jeg er enig i, at Konsekventen af en Søbefæstning er Landbefæstning, og har man først faaet Søbefæstningen, er det vanskeligt at undgaa Landbefæstningen. Men jeg tror til Gjengjæld, at det, som nu findes, er ikke en Søbefæstning, det er nogle gamle Forter, men ikke en Søbefæstning, og hvad den permanente Befæstning angaar, tror jeg, at den ærede Minister vil indrømme mig, hvad Andre have indrømmet mig, at det er uendelig vanskeligt at gjøre Forstjæl imellem, hvad der er Feltbefæstning og hvad der er en permanent Befæstning. Jeg har spurgt om, hvilken Forstjæl der er, men det har ikke været muligt for Noget at oplysse mig herom. Men saa meget er sikkert, og det vil den ærede Minister og Enhver indrømme mig, at den provisoriske Feltbefæstning fører med Logik Konsekventens endnu hurtigere til en permanent Befæstning end Søbefæstningen. Hvad er en Feltbefæstning? Det vide vi fra 1880: Det er en saadan, om hvilken Alle tilstaa, at den er utilstrækkelig til Byens Forsvar længere end i ganske kort Tid. Men har man først faaet Bevillingsmagten ind paa Feltbefæstningen, saa veed den ærede Minister godt, at Bevillingsmagten er gaaet ind paa den stykkevise Udvikling af en permanent Befæstning omkring Kjøbenhavn. Saa stærk er Bevillingsmagten ikke, at den kan staa imod den forførende Logik, som den ærede Minister saa vil udvilde: Nu have I gjort alle disse Udgifter — om med det Gode eller det Onde tale vi ikke om, — men hvad have I faaet derfor? Det rene Jux! Hvad Mening er der deri, naar man ikke vil gjøre det Hele færdigt? Den Logik staaer Bevillingsmagten ikke for, navnlig ikke overfor en Minister, der er saa stærk i Logiken som vor ærede nuværende Minister, der siger: Nu have vi jo en Søbefæstning, og saa maa vi dog ogsaa have Kanoner; det kan ikke være Meningen at have en Søbefæstning uden at anbringe Kanoner paa den. Jeg frygter, at han paa samme Maade vil sige: Nu have I faaet en Feltbefæstning, men den duer ikke, I maa gjøre den færdig; der er ingen Redning uden deri. Lad os da kalde Tingene ved sit rette Navn. Hvad enten vi sige Feltbefæstning, Søbefæstning eller permanent Befæstning, er det Altsammen det Samme, det er Kjøbenhavns Befæstning, det er det, den ærede Minister vil have os til. Nu har jeg rigtignok hørt i det Foredrag, som det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) for lidt siden holdt her, at det

var Noget, Folkethinget var gaaet ind paa, men det er en Misforstaaelse. Det forholder sig ikke saaledes. Det ærede Medlem fra Helsingør udtalte, at Folkethinget havde erkjendt saavel Nødvendigheden af Koncentrationen af hele Forsvaret paa Sjælland, der var Landets naturlige Fæstning, som, at man i Tilfælde af Krig skulde samle al sin Styrke her og befæste Kjøbenhavn med Feltværter. (Thomsen: Ja!) Det er en stor Misforstaaelse. (Thomsen: Nei!) Jo. Det ærede Medlem citerede en enkelt fremragende Folkethingsmand, og saa føiede han til, at Thinget havde erkjendt Alt dette. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det har Thinget ikke erkjendt. (Thomsen: Jo!) Nei, en Betænkning er ikke Thingets Anskuelse, kun en vedtagen Lov er det. Nu findes der to vedtagne Love om dette Spørgsmaal. Den ene er Loven af 1867, hvorved Hærordningen blev vedtagen, og ved denne Lov blev netop Delingen af Forsvaret mellem Sjælland og Sjælland slaaet fast. Saa er der ganske vist. . . (Afbrydelse af Thomsen). . . Hvis det ærede Medlem ikke tror mig, vil jeg bede ham læse disse Sager om igjen, han vil da komme til en bedre Erkjendelse. Den Gang vi havde disse Ting under Behandling i 1880, have vi skændtes saa meget om denne Historie, saa dette kunne vi vel være enige om uden nærmere at dokumentere det. Saa var der ganske vist Tale om at koncentrere Forsvaret paa Sjælland, men man blev aldrig færdig med den Lov. Det man blev færdig med, var Tillæget til Hærloven af 1867, og det er netop kun et Tillæg af den Grund, at man ikke vilde forlade den Forsvarsplan og hele militære Betragtningssmaade, som laa til Grund for Hærloven af 1867. Saaledes forholder Sagen sig, Alt dette var jeg selv med til (Thomsen: Det var jeg ogsaa!) Ja, det veed jeg nok, og derfor maa det ærede Medlem jo vide, at saaledes forholder det sig (Afbrydelse af Thomsen). Nei, at bygge paa dette, er ikke rigtigt fra det ærede Medlems Side. Men dernæst er det ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem føiede til om en anden Ting, som jeg ligeledes vil nævne, fordi det har Interesse. Han sagde, at det er anerkjendt, at vi maa værges Kjøbenhavn mod et Bombardement, og dermed mente det ærede Medlem Bevillingen til de 6 store Kanoner og den Debat, der førtes om dem. Det var dette, det ærede Medlem brugte som Argument for, at vi maatte gjøre alle yderligere fornødne Stridt for at værne Kjøbenhavn imod et Bombardement. Det ærede Medlem sagde, at der da kun var Tvivl om, hvorvidt vi skulde værges os imod ethvert Bombarde-